

Ročník 1986

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 13

Vydána dne 14. června 1986

Cena Kčs 2,—

OBSAH:

41. Zákon Slovenskej národnej rady o hlavnom meste Slovenska Bratislave (úplné znenie, ako vyplýva z neskorších zmien a doplnkov)
 42. Nariadenie vlády Slovenskej socialistickej republiky o zmene územia Západoslovenského kraja a Stredoslovenského kraja
 43. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
-

41

**PREDSEDNÍCTVO
SLOVENSKEJ NÁRODNEJ RADY**

vyhlasuje

úplné znenie zákona Slovenskej národnej rady zo 14. marca 1968 č. 43 Zb. o hlavnom meste Slovenska Bratislave, ako vyplýva zo zmien a doplnkov vykonaných zákonom Slovenskej národnej rady č. 63/1971 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 43 1968 Zb. o hlavnom meste Slovenska Bratislave, zákonným opatrením Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 90/1971 Zb., ktorým sa mení zákon Slovenskej národnej rady č. 43 1968 Zb. o hlavnom meste Slovenska Bratislave, a zákonom Slovenskej národnej rady č. 127/1985 Zb., ktorým sa mení zákon Slovenskej národnej rady o hlavnom meste Slovenska Bratislave a zákon Slovenskej národnej rady o sídlach a obvodoch okresných a krajských súdov Slovenskej socialistickej republiky

Z Á K O N

**Slovenskej národnej rady
o hlavnom meste Slovenska Bratislave**

V snahe zvýrazniť postavenie Bratislavy ako hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky a súčasne v snahe vytvoriť pre činnosť národných výborov a ďalší rozvoj Bratislavy tomuto postaveniu zodpovedajúce podmienky

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

Základné ustanovenia

§ 1

Hlavné mesto Slovenskej socialistickej republiky Bratislava tvorí osobitnú územnú jednotku; nie je súčasťou žiadneho kraja.

§ 2

Orgánom socialistickej štátnej moci a správy v hlavnom meste Slovenskej socialistickej republiky Bratislave je Národný výbor hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy (ďalej len „národný výbor hlavného mesta“), ktorý je priamo riadený vládou Slovenskej socialistickej republiky.

§ 3

(1) Územie hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy sa člení na mestské obvody Bratislava I, Bratislava II, Bratislava III, Bratislava IV a Bratislava V.

(2) K územiu hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy sa z územia okresu Bratislava-vidiek pripája a do prifalých mestských obvodov začleňuje územie obcí: Podunajské Biskupice, Vrakuňa, Záhorská Bystrica, Devínska Nová Ves, Jarovce, Rusovce a Čunovo.

(3) Územie mesta tvoria tieto mestské časti (katastrálne územia): Staré Mesto, Nivy, Podunajské Biskupice, Prievoz, Ružinov, Trnávka, Vrakuňa, Nové Mesto, Rača, Vajnory, Vinohrady, Devín, Devínska Nová Ves, Dúbravka, Karlova Ves, Lamač, Záhorská Bystrica, Čunovo, Jarovce, Petržalka a Rusovce.

(4) Podrobné vymedzenie územia mestských obvodov vyhlási Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky.

(5) Vytvoriť alebo zrušiť mestský obvod možno zákonom Slovenskej národnej rady. Podstatne zmeniť územie mestského obvodu, pokiaľ sa tým súčasne podstatne nemení územie Západoslovenského kraja, patrí vláde Slovenskej socialistickej republiky; iné zmeny územia mestských obvodov vykonáva národný výbor hlavného mesta.

§ 4

(1) Orgánmi socialistickej štátnej moci a správy v mestských obvodoch hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy sú obvodné národné výbory.

(2) V častiach mestských obvodov vytvorených začlenením obcí uvedených v § 3 ods. 2 a v mestských častiach Rača a Vajnory sú miestne národné výbory riadené obvodnými národnými výbormi; majú pôsobnosť podľa zákona o národných výborech.

§ 5

Národný výbor hlavného mesta s obvodnými národnými výbormi a miestnymi národnými výbor-

mi plní na území mesta úlohy národných výborov všetkých stupňov.

§ 6

Národný výbor hlavného mesta, obvodné národné výbory a miestne národné výbory sa pri zabezpečovaní výstavby a rozvoja mesta spravujú zásadou, že rozvoj hospodárskej a kultúrnej výstavby Bratislavy ako hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky je dôležitým celospoločenským záujmom. Touto zásadou sa pri plnení svojich úloh, pokiaľ sa týkajú záujmov mesta, spravujú aj vláda Slovenskej socialistickej republiky a ústredné orgány štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky.

Starostlivosť o rozvoj hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislava

§ 7

Poprednou úlohou národného výboru hlavného mesta a obvodných národných výborov je starostlivosť o všestranný rozvoj Bratislavy ako hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky najmä o jeho plánovitú výstavbu, o rozvíjanie služieb, o ochranu kultúrnych pamiatok, o vytváranie a ochranu zdravého životného prostredia a o zabezpečovanie verejného poriadku.

Medzi popredné úlohy národného výboru hlavného mesta patrí tiež starostlivosť o vytváranie priaznivých podmienok pre činnosť ústredných slovenských národných orgánov a celoslovenských, prípadne celoštátnych inštitúcií, ktoré majú v hlavnom meste Slovenskej socialistickej republiky Bratislave svoje sídlo.

§ 8

(1) Ústredné orgány štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky riešia s národným výborom hlavného mesta všetky problémy náležiacie do ich pôsobnosti, ktoré sa dotýkajú hospodárskej, kultúrnej, zdravotníckej a sociálnej výstavby mesta, a pomáhajú národnému výboru hlavného mesta pri plnení jeho úloh. Prerokujú s národným výborom hlavného mesta tie časti návrhov plánu rozvoja svojho odboru, ktoré sa dotýkajú záujmov mesta. Ak dôjde medzi ústrednými orgánmi štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky a národným výborom hlavného mesta k rozporom preto, že návrhy plánu rozvoja, ktoré ústredné orgány štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky prerokujú s národným výborom hlavného mesta, nezabezpečujú potreby mesta vyjadrené v návrhu plánu rozvoja mesta, rozhoduje o nich vláda Slovenskej socialistickej republiky. Národný výbor hlavného mesta môže vláde Slovenskej socialistickej republiky navrhnúť, aby ústredným orgánom štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky uložila úlohy pri zabezpečovaní potrieb hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.

(2) Národný výbor hlavného mesta koordinuje postup organizácií a štátnych orgánov pri vykonávaní úloh týkajúcich sa rozvoja mesta.

§ 9

(1) Všetky hospodárske, družstevné a iné organizácie vrátane ústredne riadených organizácií, ktoré vykonávajú činnosť na území hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy, sú povinné

a) spolupracovať s národným výborom hlavného mesta, prípadne s obvodnými národnými výbormi pri zabezpečovaní plánovitého rozvoja mesta, poskytovať informácie a vysvetlenia a predkladať správy a iné podklady, ktoré národné výbory potrebujú pri plnení svojich úloh,

b) predkladať národnému výboru hlavného mesta na vyjadrenie svoje koncepcie rozvoja, štúdie, dlhodobé výhľady a hospodárske plány, a to tie ich časti, ktoré sa dotýkajú rozvoja mesta.

(2) V prípadoch ustanovených osobitnými predpismi je stanovisko národného výboru hlavného mesta pre organizácie uvedené v odseku 1 záväzné; v ostatných prípadoch, ak sa nebude dbať na stanovisko národného výboru hlavného mesta, môže rada tohto národného výboru navrhnúť vláde Slovenskej socialistickej republiky, aby vec prerokovala.

(3) Na umiestnenie organizácie alebo jej časti (závodu, prevádzkárne a pod.) na území hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy, na jej zrušenie a na zmeny jej činnosti, ak sa dotýkajú v podstatnej miere života mesta, je potrebný súhlas národného výboru hlavného mesta.

§ 10

(1) Ústredné orgány štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky a ostatné orgány štátnej správy, národné výbory a organizácie spolupracujú s národným výborom hlavného mesta aj pri uspokojovaní dôležitých záujmov, ktoré má hlavné mesto Slovenskej socialistickej republiky Bratislava mimo svojho územia a pomáhajú mu svojimi opatreniami.

(2) Ak ide o územie okresov Bratislava-vidiek a Dunajská Streda, Západoslovenský krajský národný výbor, prípadne príslušný okresný národný výbor po dohode s národným výborom hlavného mesta

— schvaľuje výhľadové národohospodárske štúdie, plány súhrnného rozvoja oblastí a územné plány,

— prerokúva a zaujíma spoločné stanovisko k investičným zámerom a projektovým úlohám na výstavbu a prestavbu priemyselných objektov a zariadení, zariadení dopravného, vodohospodárskeho, energetického a rekreačného charakteru a na to nadväzujúcich zariadení obchodu, zásobovania a ďalších služieb.

[3] Národný výbor hlavného mesta postupuje obdobne v dohode so Západoslovenským krajským národným výborom pri riešení otázok uvedených v odseku 2, pokiaľ sa dotýkajú záujmov okresov Bratislava-Viďek a Dunajská Streda.

Pôsobnosť národného výboru hlavného mesta a obvodných národných výborov

§ 11

[1] Národný výbor hlavného mesta v úzkej súčinnosti s obvodnými národnými výbormi plánuje, riadi a zabezpečuje výstavbu a prestavbu mesta a organizuje plánovitý rozvoj hospodárskej, kultúrnej, zdravotníckej a sociálnej výstavby na jeho území. Zúčastňuje sa na príprave štátneho plánu rozvoja národného hospodárstva, spolupracuje s ústrednými orgánmi štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky a predkladá im návrhy na riešenie otázok dotýkajúcich sa rozvoja mesta. Schvaľuje plán rozvoja hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy a v jeho rámci usmerňuje správne proporcie v rozvoji mesta.

[2] Národný výbor hlavného mesta riadi a usmerňuje činnosť obvodných národných výborov, kontroluje ich, najmä dozerá na plnenie zákonov a zachovávanie štátnej disciplíny a vykonáva reťizie ich hospodárenia. Poskytuje obvodným národným výborom všestrannú pomoc pri ich práci a pri riešení celomestských problémov, radí sa s nimi o plnení svojich úloh, oplera sa o ich poznatky a prerokúva ich iniciatívne návrhy a pripomienky. Návrhy závažných opatrení pripravuje a prerokúva s obvodnými národnými výbormi.

[3] Národný výbor hlavného mesta zriaďuje a riadi, prípadne spravuje organizácie a zariadenia, ktoré slúžia na uspokojovanie potrieb presahujúcich rámec obvodu a ktorých riadenie (správu) je účelnejšie a hospodárnejšie organizovať pre celé mesto.

[4] Národný výbor hlavného mesta ďalej vykonáva pôsobnosť patriacu podľa iných zákonov a ostatných predpisov národným výborom, pokiaľ ju tento zákon nezveruje obvodným národným výborom (§ 12 až 14). Na úsekoch verejného poriadku, školstva, zdravotníctva, kultúry a informácií a vodného hospodárstva vykonáva štátnu správu, ktorá by inak patrila obvodným národným výborom, ak ide o veci, ktoré majú celomestský význam; podrobnejšiu úpravu ustanoví štatút národného výboru hlavného mesta. Národný výbor hlavného mesta môže na svojom plenárnom zasadnutí po dohode s obvodnými národnými výbormi určiť, že bude plniť aj ďalšie úlohy, ktoré by inak patrili obvodným národným výborom, ak sa tým dosiahne účelnejší výkon štátnej správy alebo lepšie uspokojovanie potrieb občanov a organizácií.

§ 12

Obvodné národné výbory v súlade s plánovitým rozvojom mesta zabezpečujú za najširšej účasti občanov rozvoj svojich obvodov. Starajú sa o zveľaďovanie a vzhľad obvodov. Úzko spolupracujú s národným výborom hlavného mesta pri riešení celomestských otázok a predkladajú mu v tom smere iniciatívne návrhy. Zúčastňujú sa na zostavovaní dlhodobých koncepcií a plánov rozvoja hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy a zostavujú a schvaľujú plány rozvoja vlastného hospodárstva a svoje rozpočty.

§ 13

[1] Obvodné národné výbory vykonávajú štátnu správu vo veciach, ktoré podľa osobitných predpisov patria okresným národným výborom, a v tých častiach mestských obvodov, v ktorých nepôsobia miestne národné výbory, aj štátnu správu vo veciach, ktoré podľa osobitných predpisov patria miestnym národným výborom.

[2] Národný výbor hlavného mesta môže po dohode s príslušnými obvodnými národnými výbormi určiť na svojom plenárnom zasadnutí, že niektoré úlohy patriace do pôsobnosti obvodných národných výborov bude z dôvodov účelnosti alebo z iných vážnych dôvodov plniť niektorý obvodný národný výbor aj na území iných obvodných národných výborov. Rovnakým spôsobom môže niektoré úlohy zo svojej pôsobnosti zveriť obvodným národným výborom.

§ 14

[1] Obvodné národné výbory zriaďujú a spravujú detské jasle, materské školy, základné deväťročné školy, mimoškolské výchovné zariadenia obvodného významu, kultúrne a osvetové zariadenia a zariadenia sociálneho zabezpečenia obvodného významu.

[2] Na plnenie svojich úloh obvodné národné výbory zriaďujú a riadia obvodné organizácie bytového hospodárstva; môžu zriaďovať a riadiť aj ďalšie organizácie a zariadenia, ktoré uspokojujú prevažne miestne potreby alebo ktoré je účelnejšie organizovať podľa obvodov.

[3] Národný výbor hlavného mesta určí po dohode s obvodnými národnými výbormi rozsah a formy ich účasti na vytýčení úloh a na kontrole činnosti organizácií, ktoré priamo riadi.

§ 15

[1] Národný výbor hlavného mesta a obvodné národné výbory, ich orgány a poslanci rozvíjajú širokú organizátorskú a kultúrno-výchovnú činnosť a vytvárajú tak predpoklady pre aktívnu účasť občanov na správe mesta.

[2] Obvodné národné výbory zriaďujú občianske výbory, domové komisie a iné svoje aktivity, oboznamujú ich s prácou národných výborov, vy-

užívajú ich podnety pri plnení svojich úloh a zameriavajú ich činnosť na aktívnu spoluprácu občanov s národnými výbormi.

Organizačná výstavba národného výboru hlavného mesta a obvodných národných výborov a vzťahy k miestnym národným výborom

§ 16

(1) Do národného výboru hlavného mesta sa volí najmenej 90 poslancov.

(2) Obvodné národné výbory určujú počty svojich poslancov so zreteľom na veľkosť svojho obvodu, na rozsah svojej pôsobnosti a so zreteľom na to, aby vytvorili pracovne schopný zbor. Pritom počet poslancov určia tak, aby obvodný národný výbor mal najmenej 60 poslancov.

§ 17

(1) Národný výbor hlavného mesta a obvodné národné výbory zriaďujú si výkonné orgány (radu, komisie, komisiu ľudovej kontroly, správne komisie, odbory alebo iné útvary). Vláda Slovenskej socialistickej republiky nariadením ustanoví, ktoré odbory alebo iné útvary zriaďujú národný výbor hlavného mesta a obvodné národné výbory.

(2) Radu národného výboru hlavného mesta tvoria primátor hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy, jeho námestníci a tajomník národného výboru hlavného mesta a ďalší členovia volení národným výborom hlavného mesta z poslancov. Rada národného výboru hlavného mesta má 12 až 20 členov.

(3) Primátor vykonáva funkcie, ktoré podľa zákona o národných výboroch patria predsedovi národného výboru. Ako predstaviteľ hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy má právo používať historické primátorské insignie.

(4) Radu obvodného národného výboru tvoria predseda, podpredseda (podpredsedovia), tajomník a ďalší členovia volení obvodným národným výborom z poslancov. Rada obvodného národného výboru má 8 až 15 členov.

§ 17a

(1) Miestne národné výbory sa zúčastňujú na plnení úloh obvodných národných výborov a národného výboru hlavného mesta a svojou činnosťou napomáhajú rozvoj mesta.

(2) Národný výbor hlavného mesta alebo obvodný národný výbor môže po dohode s miestnym národným výborom prevziať niektoré úlohy patriace do pôsobnosti tohto miestneho národného výboru.

§ 17b

Národný výbor hlavného mesta môže na návrh miestneho národného výboru po prerokovaní s ob-

čanmi a s príslušným obvodným národným výborom rozhodnúť o zrušení miestneho národného výboru a o prechode jeho pôsobnosti na príslušný obvodný národný výbor.

Znak a farby hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy, čestné občianstvo a iné počty

§ 18

(1) Pokiaľ nie je predpísané používanie štátneho znaku, môžu národné výbory pôsobiace v hlavnom meste Slovenskej socialistickej republiky Bratislave, ako aj nimi riadené a spravované organizácie, používať znak hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.

(2) Iné organizácie môžu používať znak mesta len s povolením národného výboru hlavného mesta.

(3) Znak a farby hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy a spôsob ich používania upraví štatút národného výboru hlavného mesta.

§ 19

(1) Osobám, ktoré sa obzvlášť významným spôsobom zaslúžili o hlavné mesto Slovenskej socialistickej republiky Bratislavu a jej obyvateľstvo alebo o mier a priateľstvo medzi národmi, môže národný výbor hlavného mesta udeliť čestné občianstvo hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.

(2) Národný výbor hlavného mesta môže významnú činnosť osôb, ktoré sa zaslúžili o výstavbu hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy, oceniť udelením verejného uznania za zásluhy.

(3) Vynikajúce tvorivé výkony, ktoré obohacujú ľudské poznanie alebo prispeli významným spôsobom k vyriešeniu úloh socialistickej výstavby alebo k ďalšiemu rozvoju kultúry mesta, môže národný výbor hlavného mesta odmeniť udelením Ceny hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.

(4) Podrobnosti o podmienkach a spôsobe udelenia čestného občianstva, verejného uznania za zásluhy a Ceny hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy upraví štatút národného výboru hlavného mesta.

Záverečné ustanovenia

§ 20

(1) Štatút národného výboru hlavného mesta schvaľuje národný výbor hlavného mesta na svojom plenárnom zasadnutí.

(2) V štatúte národného výboru hlavného mesta sa podrobnejšie upraví rokovací a pracovný poriadok národného výboru hlavného mesta, usporiadanie jeho orgánov, ich pôsobnosť a vzájomná

deľba práce medzi nimi, ďalej sa uvedú organizácie a zariadenia, ktoré národný výbor hlavného mesta riadi alebo spravuje, i aktívy, ktoré mu pri plnení úloh pomáhajú. V rozsahu vymedzenom týmto zákonom upraví štatút národného výboru hlavného mesta aj rozdelenie úloh medzi národným výborom hlavného mesta a obvodnými národnými výbormi.

§ 21

Ak tento zákon neustanovuje inak, platia o národných výboroch pôsobiach v hlavnom meste Slovenskej socialistickej republiky Bratislave ustanovenia zákona o národných výboroch.

§ 22

Tento zákon nadobúda účinnosť 22. marcom 1968.

Zákon SNR č. 63/1971 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 43/1968 Zb. o hlavnom meste Slovenska Bratislave, nadobudol účinnosť 1. augustom 1971; územné zmeny a zmeny v organizácii a pôsobnosti národných výborov ním ustanovené vstúpili v platnosť dňom vykonania všeobecných volieb do národných výborov v roku 1971, zákonné opatrenie Predsedníctva SNR č. 90/1971 Zb., ktorým sa mení zákon SNR č. 43/1968 Zb. o hlavnom meste Slovenska Bratislave, nadobudlo účinnosť 20. septembrom 1971; územné zmeny a zmeny v organizácii a pôsobnosti národných výborov ním ustanovené vstúpili v platnosť dňom vykonania všeobecných volieb do národných výborov v roku 1971 a zákon SNR č. 127/1985 Zb., ktorým sa mení zákon SNR o hlavnom meste Slovenska Bratislave a zákon SNR o sídlach a obvodoch okresných a krajských súdov Slovenskej socialistickej republiky, nadobudol účinnosť dňom vykonania všeobecných volieb do národných výborov v roku 1986.

V. Šalgovič v. r.

42

NARIADENIE VLÁDY

Slovenskej socialistickej republiky

zo 16. mája 1986

o zmene územia Západoslovenského kraja a Stredoslovenského kraja

Vláda Slovenskej socialistickej republiky nariaďuje podľa § 7 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 130/1970 Zb. o územnom členení Slovenskej socialistickej republiky:

§ 1

Z územia Západoslovenského kraja sa odčleňuje časť územia obce Trenčianske Teplice v okre-

se Trenčín vo výmere 10 ha, 97 a a 84 m²; táto časť územia sa pričleňuje k územiu Stredoslovenského kraja a pripája sa k príslušnému územiu obce Nová Dubnica v okrese Považská Bystrica.

§ 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Prof. JUDr. Colotka v. r.

43

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 3. února 1986

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Jemenskou lidovou demokratickou republikou**

Dne 23. března 1984 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Adenu dne 18. dubna 1985.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 54 dnem 18. května 1985.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi

Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou

Československá socialistická republika

a

Jemenská lidová demokratická republika

vedeny společným cílem udržovat, posilovat a prohlubovat vzájemné vztahy v duchu přátelství a spolupráce, na základě respektování svrchovanosti, rovnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí,

přejíce si upravit své konzulární styky a vymezit práva, výsady a imunity svých konzulárních úřadů a členů konzulárních úřadů a zajistit ochranu svých zájmů a zájmů svých občanů.

rozhodly se uzavřít tuto úmluvu a dohodly se takto:

HLAVA I

Článek 1

Definice

Pro účely této úmluvy mají následující význam tento význam:

- a) „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) „konzulární obvod“ je území určené konzulárním úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) „vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti, spojené s touto funkcí;
- d) „konzulární úředník“ je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;
- e) „konzulární zaměstnanec“ je každá osoba, zaměstnaná v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu;
- f) „člen služebního personálu“ je každá osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;
- g) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;

- h) „členové konzulárního personálu“ jsou konzulární úředníci kromě vedoucího konzulárního úřadu, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- l) „člen soukromého personálu“ je osoba zaměstnaná výlučně v soukromých službách člena konzulárního úřadu;
- j) „rodinní příslušníci“ jsou manžel, děti a rodiče člena konzulárního úřadu, kteří s ním žijí ve společné domácnosti;
- k) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem, včetně rezidence vedoucího konzulárního úřadu;
- l) „konzulární archivy“ jsou veškeré listiny, dokumenty, korespondence, knihy, pečeti, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu se šiframi a kódy, kartotékami a kteroukoliv částí zařízení určenou k jejich ochraně a uložení;
- m) „úřední korespondence“ je veškerá korespondence vztahující se ke konzulárnímu úřadu a k jeho funkcím;
- n) „loď vysílajícího státu“ je každá loď plující pod vlajkou vysílajícího státu, s výjimkou válečných lodí;
- o) „letadlo vysílajícího státu“ je každé letadlo, které má příslušnost vysílajícího státu, které je registrováno v tomto státě v souladu s jeho zákony a předpisy a které nese jeho označení, s výjimkou vojenských letadel.

HLAVA II

Konzulární styky všeobecně

Článek 2

Zřízení konzulárního úřadu

1. Každá smluvní strana může se souhlasem přijímajícího státu zřídit na jeho území konzulární úřad.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod jsou určovány vysílajícím státem a podléhají schválení přijímajícího státu.

3. Dodatečné změny sídla konzulárního úřadu, jeho klasifikace nebo konzulárního obvodu může provést vysílající stát pouze se souhlasem přijímajícího státu.

4. Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí též ke zřízení úřadovny tvořící část konzulárního úřadu, umístěné mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3

Občanství konzulárních úředníků

Konzulárním úředníkem může být pouze občan vysílajícího státu, který na území přijímajícího státu nemá trvalý pobyt.

Článek 4

Jmenování a přijetí vedoucích konzulárních úřadů

1. Vedoucí konzulárních úřadů jsou jmenováni vysílajícím státem a přijímání k výkonu svých funkcí přijímajícím státem.

2. Při zachování ustanovení této úmluvy se formality jmenování vedoucích konzulárních úřadů řídí zákony, předpisy a zvyklostmi vysílajícího státu, formality jejich přijetí se řídí zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu.

Článek 5

Konzulský patent

1. Vysílající stát musí vedoucího konzulárního úřadu opatřit dokladem ve formě patentu nebo obdobného dokumentu vyhotoveného pro každé jmenování zvlášť, který osvědčuje jeho funkci a v němž je uvedeno zpravidla jeho plné jméno, kategorie a třída, konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

2. Vysílající stát zašle patent nebo obdobný dokument diplomatickou nebo jinou vhodnou cestou vládě státu, na jehož území má vedoucí konzulárního úřadu vykonávat své funkce.

Článek 6

Exekvatur

1. Vedoucí konzulárního úřadu je přijímán k výkonu svých funkcí na základě přivolení přijímajícího státu nazývaného exekvatur, ať již je forma přivolení jakákoliv.

2. Stát, který odmítá poskytnout exekvatur, není povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého odmítnutí.

Článek 7

Prozatímní přijetí vedoucího konzulárního úřadu

Po doručení exekvatur může být vedoucí konzulárního úřadu přijat k výkonu svých funkcí prozatímně. V tom případě se budou používat ustanovení této úmluvy.

Článek 8

Vyrozumění orgánů konzulárního obvodu

Jakmile je vedoucí konzulárního úřadu přijat, byl jen prozatímně, k výkonu svých funkcí, přijímající stát o tom bezodkladně vyrozumí příslušné orgány konzulárního obvodu. Zajistí rovněž provedení nutných opatření, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat povinnosti vyplývající z jeho úřadu a požívat výhod vyplývajících z ustanovení této úmluvy.

Článek 9

Dočasný výkon funkce vedoucího konzulárního úřadu

1. V případě, že vedoucí konzulárního úřadu není s to vykonávat své funkce nebo že místo vedoucího konzulárního úřadu je dočasně uprázdněno, může dočasný vedoucí úřadu prozatímně jednat jako vedoucí konzulárního úřadu. Vysílající stát může funkci dočasného vedoucího konzulárního úřadu pověřit konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úřadu nebo člena diplomatického personálu diplomatické mise.

2. Jméno dočasného vedoucího konzulárního úřadu je třeba předem sdělit přijímajícímu státu diplomatickou cestou.

3. Dočasnému vedoucímu konzulárního úřadu se poskytují výhody, výsady a imunity, jakých požívá podle této úmluvy vedoucí konzulárního úřadu.

4. Jestliže za okolností uvedených v odstavci 1 tohoto článku člen diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu je v přijímajícím státě pověřen vysílajícím státem funkcí dočasného vedoucího úřadu, bude, pokud přijímající stát proti tomu nevznese námitky, i nadále požívat diplomatických výsad a imunit.

Článek 10

Oznámení přijímajícímu státu o jmenování, příjezdu a odjezdu

1. Ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo orgánu určenému tímto ministerstvem se bude oznamovat:

- a) jmenování členů konzulárního úřadu, jejich příjezd po jmenování na konzulární úřad, jejich definitivní odjezd nebo skončení jejich funkce a všechny jiné změny, které mají vliv na jejich statut a které mohou nastat během jejich služby na konzulárním úřadě;
- b) příjezd a definitivní odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu a tam, kde to připadá v úvahu, případy, kdy osoba se stane nebo přestane být takovým rodinným příslušníkem;
- c) příjezd a definitivní odjezd členů soukromého personálu a tam, kde to připadá v úvahu, skončení jejich služby;
- d) zaměstnání a propuštění osob, které mají pobyt v přijímajícím státě, pokud jde o členy konzulárního úřadu nebo členy soukromého personálu požívající výsad a imunit.

2. Příjezd a konečný odjezd se bude pokud možno rovněž oznamovat předem.

Článek 11

Dokument vydaný konzulárnímu úředníkovi přijímajícím státem

Příslušné orgány přijímajícího státu vydají konzulárnímu úředníkovi dokument, který osvědčuje jeho právo vykonávat konzulární funkce na území přijímajícího státu.

Článek 12

Osoby prohlášené za non grata

1. Přijímající stát může kdykoliv oznámit vysílajícímu státu, že konzulární úředník je persona non grata nebo že kterýkoliv jiný člen konzulárního personálu je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát podle okolností buďto takovou osobu odvolá nebo ukončí její funkce na konzulárním úřadě.

2. Jestliže vysílající stát odmítne nebo opomene v přiměřené době vyhovět svým povinnostem podle odstavce 1 tohoto článku, může přijímající stát podle povahy případu buďto odvolat exekvatur příslušné osoby nebo přestat ji považovat za člena konzulárního personálu.

3. Osoba jmenovaná do funkce člena konzulárního úřadu může být prohlášena za nepřijatelnou dříve než přijede na území přijímajícího státu nebo, je-li již na jeho území, než se ujme svých funkcí na konzulárním úřadě. V každém takovém případě vezme vysílající stát jmenování zpět.

4. V případě uvedených v odstavcích 1 a 3 tohoto článku není přijímající stát povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého rozhodnutí.

Článek 13

Skončení funkce člena konzulárního úřadu

Funkce člena konzulárního úřadu končí mezi jiným:

- a) oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu, že funkce člena konzulárního úřadu skončily;
- b) odvoláním exekvatur;
- c) oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že přijímající stát ho přestal považovat za člena konzulárního personálu.

HLAVA III

Konzulární pravomoc a konzulární funkce

Článek 14

Základní konzulární funkce

Konzulární funkce záleží zejména:

- a) v chránění práv a zájmů vysílajícího státu a jeho občanů i právnických osob v přijímajícím státě;

- b) v podpoře rozvoje obchodních, hospodářských, kulturních, vědeckých a turistických styků mezi vysílajícím a přijímajícím státem a v jiném rozvíjení přátelských styků mezi nimi;
- c) v zjišťování stavu a vývoje obchodního, hospodářského, kulturního a vědeckého života a života v oblasti turistiky přijímajícího státu všemi zákonnými prostředky a v podávání zpráv o tom vládě vysílajícího státu a informací zainteresovaným osobám.

Článek 15

Výkon konzulárních funkcí

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat v konzulárním obvodu v souladu s právními předpisy přijímajícího státu konzulární funkce uvedené v této úmluvě.

2. Konzulární úředník může se souhlasem přijímajícího státu vykonávat konzulární funkce i mimo konzulární obvod.

Článek 16

Spojení s orgány přijímajícího státu

Konzulární úředníci se mohou při výkonu svých funkcí obracet na:

- a) příslušné místní orgány svého konzulárního obvodu;
- b) příslušné ústřední orgány přijímajícího státu, pokud je to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo příslušnými mezinárodními smlouvami.

Článek 17

Registrace občanů vysílajícího státu

Konzulární úředník může registrovat občany vysílajícího státu, kteří mají trvalý nebo přechodný pobyt v jeho konzulárním obvodu.

Článek 18

Vydávání pasů a víz

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu vydávat, prodlužovat, měnit, rušit, odnímat nebo zadržovat cestovní doklady občanů vysílajícího státu.

2. Konzulární úředník je oprávněn vydávat příslušná víza osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu a prodlužovat nebo rušit jejich platnost.

Článek 19

Notářské funkce

1. V rozsahu stanoveném zákony a předpisy přijímajícího státu je konzulární úředník oprávněn vykonávat na konzulárním úřadu, v bytě občana

vysílajícího státu, na palubě letadla nebo lodi vysílajícího státu následující funkce:

- a) přijímat, sepisovat a ověřovat prohlášení občanů vysílajícího státu a smlouvy mezi nimi;
- b) sepisovat, osvědčovat a přijímat do úschovy závěti a jiné listiny a prohlášení občanů vysílajícího státu;
- c) ověřovat podpisy pověřených úředníků úřadů vysílajícího nebo přijímajícího státu a ověřovat kopie, výpisy a překlady;
- d) ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu;
- e) ověřovat osvědčení původu a obchodní účty zboží vyváženého z přijímajícího státu stejně jako jiné dokumenty;
- f) ověřovat podpisy, razítka a dokumenty vydané příslušnými orgány přijímajícího státu pro jejich použití ve vysílajícím státě;
- g) přijímat do úschovy doklady, listiny, peníze a cennosti, které patří občanům vysílajícího státu nebo jsou jim určeny.

2. Listiny a dokumenty uvedené v odstavci 1 tohoto článku mají stejnou platnost a důkazní moc v přijímajícím státě, jako listiny a dokumenty ověřené příslušným orgánem tohoto státu, jestliže nejsou v rozporu se zákony a předpisy tohoto státu.

Článek 20

Funkce ve věcech osobního stavu

1. V rozsahu stanoveném právními předpisy vysílajícího státu je konzulární úředník oprávněn:

- a) uzavírat manželství mezi občany vysílajícího státu a vydávat o tom příslušné doklady;
- b) pořizovat rodné a úmrtní listy občanů vysílajícího státu a kopie těchto dokladů;
- c) přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů občanů vysílajícího státu;
- d) přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou bezodkladně a bezplatně na žádost zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy z matrik týkající se občanů vysílajícího státu.

Článek 21

Funkce ve věcech dědických

1. Příslušný orgán přijímajícího státu bezodkladně uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu o úmrtí jeho občana na území přijímajícího státu a zašle mu úmrtí list a poskytne mu dostupné informace o dědících, dědici a závěti, jakmile jsou k dispozici. Příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu, jestliže se dozví, že občan vysílajícího státu zanechal majetek ve třetím státě.

2. Jestliže na území přijímajícího státu dědictví připadne dědici nebo oprávněnému účastníkovi, který je občanem vysílajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom bezodkladně uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu.

3. Příslušný orgán přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu o opatřeních přijatých k zajištění a správě dědictví zanechaného na území přijímajícího státu zemřelým občanem vysílajícího státu. Konzulární úředník může přímo nebo prostřednictvím pověřeného zástupce poskytnout pomoc při provádění opatření zajišťujících práva občanů vysílajícího státu na dědictví, včetně dohledu nad přepravou cenných věcí, která bude prováděna v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

4. Projednává-li se dědictví na území přijímajícího státu, movitostí nebo výtěžek z prodeje movitostí nebo nemovitostí, které případnou občanu vysílajícího státu jako oprávněnému účastníkovi, dědici nebo odkazovníku, který nemá v přijímajícím státě pobyt a řízení se nezúčastnil ani v něm nebyl zastoupen, budou vydány konzulárnímu úřadu vysílajícího státu k předání za podmínky, že:

- a) orgány přijímajícího státu dají souhlas k převodu peněz nebo vývozu majetku z tohoto státu do vysílajícího státu v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu a s přihlédnutím k zásadě vzájemnosti;
- b) všechny dědické dluhy byly zaplacený nebo jejich zaplacení bylo zajištěno ve lhůtách stanovených zákony a předpisy přijímajícího státu;
- c) byly zaplacený poplatky a daně z dědictví nebo jejich zaplacení bylo zajištěno.

5. Jestliže občan vysílajícího státu zemře během svého přechodného pobytu v přijímajícím státě, všechny jeho osobní věci a peníze spolu s jejich seznamem budou, po zaplacení jeho dluhů, předány konzulárnímu úřadu, pokud tomu nebrání zákony a předpisy přijímajícího státu.

Článek 22

Funkce ve věcech opatrovnických

1. Konzulární úředník může v rozsahu stanoveném zákony a předpisy přijímajícího státu převzít péči nad nezletilým nebo jiným občanem vysílajícího státu, který nemá plnou způsobilost k právním úkonům, zvláště v případech, kdy se u těchto osob požaduje opatrovnictví a poručnictví.

2. Jakmile se orgány přijímajícího státu dovědí o případech, kdy je třeba ustanovit poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu, písemně to oznámí příslušnému konzulárnímu úřadu.

3. V případech, kdy není zajištěna správa majetku nezletilých nebo jiných osob nemajících plnou způsobilost k právním úkonům, může konzulární úředník požádat příslušné orgány přijímajícího

státu o jmenování správce tohoto majetku nebo o provedení příslušných opatření.

Článek 23

Zastupování občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu

1. V souladu s právními předpisy přijímajícího státu má konzulární úředník právo zastupovat nebo činit opatření k zajištění vhodného zastoupení občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu v případech, kdy vzhledem k nepřítomnosti nebo z jiných důvodů nejsou s to ujmout se včas hájení svých práv a zájmů. Totéž platí i pro právnické osoby vysílajícího státu.

2. Zastupování podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile zastupované osoby jmenují svého zmocněnce nebo si samy zajistí hájení svých práv a zájmů.

Článek 24

Doručování soudních a mimosoudních písemností a soudních dožádání

Konzulární úředníci jsou oprávněni doručovat soudní a mimosoudní písemnosti a vyřizovat soudní dožádání podle platných mezinárodních smluv nebo — pokud takové smlouvy neexistují — jiným způsobem, který je v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 25

Funkce týkající se námořní a říční dopravy

1. Konzulární úředník může ve svém konzulárním obvodu poskytnout pomoc lodím vysílajícího státu, jestliže se nacházejí ve vnitřních nebo pobřežních vodách přijímajícího státu. Orgány přijímajícího státu mu na žádost poskytnou nezbytnou pomoc.

2. Konzulární úředník má právo na spojení s kapitánem, členy posádky a cestujícími na lodi. Může vstoupit na palubu lodi, kontrolovat dokumenty, včetně těch, které se týkají nákladu lodi, cesty a místa určení a vyšetřovat události, k nimž došlo na palubě lodi. Je oprávněn činit opatření ve věcech týkajících se plavby, pokud jsou v souladu se zákony a předpisy vysílajícího státu a nejsou v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

3. Kapitán lodi nebo člen posádky, který ho zastupuje, má právo se bez zvláštního povolení spojit s konzulárním úředníkem, jestliže konzulární úřad má sídlo v příslušném námořním přístavu. Nemá-li zde konzulární úřad sídlo, musí být získáno cestovní povolení od příslušného orgánu přijímajícího státu.

4. Jestliže orgány přijímajícího státu mají v úmyslu provést prohlídku, vyšetřování nebo donucovací opatření na palubě lodi vysílajícího státu, vyrozumí konzulárního úředníka předem tak, aby mohl být přítomen. Jestliže nemůže být přítomen,

musí mu být zaslán podrobný protokol o provedení uvedených opatření.

5. V případě, že jde o neodkladná opatření nebo jsou-li tato opatření prováděna na žádost kapitána lodi, musí být o tom konzulární úředník bezodkladně informován.

6. Ustanovení odstavců 4 a 5 tohoto článku se nepoužijí, jde-li o celní, pohraniční a zdravotní kontrolu.

7. Jestliže loď vysílajícího státu ztroskotá, uvízne, je vržena na břeh nebo je jinak poškozena ve vnitřních nebo pobřežních vodách přijímajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom bezodkladně podají zprávu konzulárnímu úředníkovi a seznámí jej s tím, jaká opatření byla učiněna k záchraně a ochraně cestujících, posádky, nákladu a lodi.

8. Konzulární úředník může požádat příslušné orgány přijímajícího státu, aby učinily opatření k záchraně a ochraně cestujících, posádky, nákladu a lodi. Dojde-li k událostem uvedeným v odstavci 7 tohoto článku, příslušné orgány přijímajícího státu poskytnou konzulárnímu úředníkovi nezbytnou pomoc při přípravě a provedení příslušných opatření.

Článek 26

Funkce týkající se civilní letecké dopravy

Ustanovení článku 25 se přiměřeně použijí i na civilní letadla vysílajícího státu, není-li to v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

Článek 27

Jiné konzulární funkce

Konzulární úředník může vykonávat jiné konzulární funkce, které jsou mu svěřeny vysílajícím státem a které nejsou stanoveny touto úmluvou, jestliže s tím přijímající stát předem souhlasí.

Článek 28

Konzulární poplatky a dávky

1. Konzulární úřad může za konzulární úkony vybírat na území přijímajícího státu poplatky a dávky stanovené zákony a předpisy vysílajícího státu.

2. Částky vybrané ve formě poplatků a dávek uvedených v odstavci 1 tohoto článku a stvrzenky o jejich zaplacení jsou osvobozeny od všech daní a dávek v přijímajícím státě.

H L A V A IV

Výhody, výsady a imunity

Článek 29

Usnadnění práce konzulárního úřadu a ochrana konzulárních úředníků

1. Přijímající stát plně usnadní výkon funkcí konzulárního úřadu a konzulárních úředníků a

učiní nezbytná opatření, aby mohli požívat výhod, výsad a imunit stanovených touto úmluvou.

2. Přijímající stát bude jednat s konzulárními úředníky s náležitou úctou a učiní všechna vhodná opatření, aby zabránil každému útoku proti jejich osobě, svobodě nebo důstojnosti.

Článek 30

Používání státního znaku a státní vlajky

1. Na budově konzulárního úřadu a jeho vchodu mohou být umístěny státní znak a název vysílajícího státu v jazyce vysílajícího státu a přijímajícího státu.

2. Státní vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově konzulárního úřadu, na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích, když se jich používá ke služebním účelům.

Článek 31

Nabývání do vlastnictví, najímání a užívání pozemků a budov vysílajícím státem

1. Vysílající stát může v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu nabývat do vlastnictví, najímat nebo užívat v jakékoli jiné formě stanovené těmito zákony a předpisy pozemky, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, kteří jsou občany vysílajícího státu.

2. Přijímající stát poskytne vysílajícímu státu při získávání pozemků a budov nebo částí budov pro účely uvedené v odstavci 1 veškerou potřebnou pomoc.

3. Vysílající stát není zbaven povinností dodržovat právní předpisy o výstavbě a územním plánování nebo jiná omezení vztahující se na oblast, ve které se tyto pozemky, budovy nebo části budov nacházejí.

Článek 32

Nedotknutelnost konzulárních místností

1. Konzulární místnosti jsou nedotknutelné.

2. Orgány přijímajícího státu do nich nesmějí vstoupit, lež se souhlasem vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby pověřené některým z nich.

3. Přijímající stát má zvláštní povinnost podniknout všechna přiměřená opatření k ochraně konzulárních místností proti každému napadení nebo poškození a aby bylo zabráněno každému rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmě na jeho důstojnosti.

4. Konzulární místnosti, jejich zařízení, majetek konzulárního úřadu a jeho dopravní prostředky nepodléhají žádné formě rekvizice pro účely národní obrany nebo veřejné potřeby.

Článek 33

Daňové osvobození konzulárních místností a bytů členů konzulárního úřadu a movitého majetku

1. Konzulární místnosti a byty členů konzulárního úřadu, jichž je vysílající stát nebo kterákoli osoba jednající jeho jménem vlastníkem nebo nájemcem, jsou osvobozeny od všech celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků, s výjimkou poplatků vybíraných za poskytování služeb.

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na daně a poplatky, které mají podle zákona přijímajícího státu platit osoby vstupující do smluvního poměru s vysílajícím státem nebo s osobou jednající jeho jménem.

3. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje na movitý majetek, jehož vlastníkem je vysílající stát nebo který se nachází v jeho užívání a který je určen výhradně ke konzulárním účelům.

Článek 34

Nedotknutelnost konzulárních archivů a dokumentů

Konzulární archivy a dokumenty jsou vždy a všude nedotknutelné.

Článek 35

Svoboda spojení

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými misemi a ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoli, může konzulární úřad použít všech vhodných prostředků, včetně diplomatických a konzulárních kurýrů, diplomatických a konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv. Radiovou vysílací stanicí může však konzulární úřad zříditi a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu a konzulární zavazadlo jsou nedotknutelné a nemohou být otevřeny ani zadrženy. Konzulární zavazadlo musí být opatřeno zřetelným vnějším označením své povahy. Může obsahovat pouze úřední korespondenci a předměty určené k úřední potřebě.

3. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho statut a počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Bez souhlasu přijímajícího státu nesmí být ani občanem přijímajícího státu ani, pokud není občanem vysílajícího státu, osobou s trvalým pobytem v přijímajícím státě. Při výkonu svých funkcí požívá ochrany přijímajícího státu. Konzulární kurýr požívá osobní nedotknutelnosti a nesmí být žádným způsobem uvězněn nebo zadržen.

4. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo civilního letadla přistávajícího na povoleném vstupním místě. Kapitán bude vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, nebude však považován za konzulárního kurýra. Po projednání s příslušnými místními orgány může konzulární úřad pověřit jednoho ze svých členů, aby převzal uvedené zavazadlo přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo mu je předal.

Článek 36

Spojení a styk s občany vysílajícího státu

1. Aby se usnadnil výkon konzulárních funkcí týkajících se občanů vysílajícího státu:

a) konzulární úředníci mají právo na spojení s občany vysílajícího státu a na přístup k nim. Občané vysílajícího státu mají stejné právo, pokud jde o spojení s konzulárními úředníky vysílajícího státu a přístup k nim;

b) příslušné orgány přijímajícího státu budou do tří dnů informovat konzulární úřad vysílajícího státu o případech, kdy v jeho konzulárním obvodu občan vysílajícího státu byl zatčen, uvězněn, dán do vazby nebo zadržen jiným způsobem. Rovněž každou zprávu, kterou určila pro konzulární úřad osoba, která byla zatčena, je ve vězení, ve vazbě nebo byla zadržena, doručí uvedené orgány bezodkladně. Tyto orgány musí bezodkladně informovat osobu, které se to týká, o jejích právech, která má podle tohoto písmene;

c) konzulární úředník má právo, ve lhůtě 7 dnů ode dne, kdy o to požádá, navštívit občana vysílajícího státu, který je ve vězení, vazbě nebo je zadržen, aby s ním mohl hovořit, popisovat si a zajistit jeho právní zastoupení. Má rovněž právo navštívit kteréhokoli občana vysílajícího státu, který je ve vězení, ve vazbě nebo je zajištěn v jeho obvodu na základě rozsudku.

2. Práva uvedená v odstavci 1 tohoto článku budou vykonávána v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu, avšak za předpokladu, že zákony a předpisy umožní plné uskutečnění cílů, pro které byla práva podle tohoto článku poskytnuta.

Článek 37

Svoboda pohybu

S výhradou zákonů a nařízení o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti, zajistí přijímající stát všem členům konzulárního úřadu svobodu pohybu a cestování na svém území.

Článek 38

Nedotknutelnost konzulárních úředníků

Osoba konzulárního úředníka a jeho soukromé obydlí jsou nedotknutelné. Konzulární úředník nesmí být žádným způsobem zatčen ani zadržen.

Článek 39

Vynětí konzulárních úředníků z jurisdikce

1. Konzulární úředník je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z jeho jurisdikce občanskoprávní a správní, s výjimkou případů, že jde:

- a) o věcnou žalobu týkající se soukromé nemovitosti na území přijímajícího státu, ledaže ji konzulární úředník vlastní v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu;
- b) o žalobu týkající se dědictví, v němž je konzulární úředník jako soukromá osoba, a nikoliv v zastoupení vysílajícího státu, vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví, dědicem nebo odkazovníkem;
- c) o žalobu týkající se výkonu povolání nebo obchodní činnosti, jež konzulární úředník vykonává v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí;
- d) o žalobu podanou třetí stranou týkající se škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem.

2. Konzulární úředník nepodléhá exekucním opatřením, s výjimkou případů pod písmeny a), b), c) a d) odstavce 1 tohoto článku, jestliže taková opatření mohou být provedena, aniž je porušena nedotknutelnost jeho osoby a soukromého obydlí.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se vztahují také na rodinné příslušníky konzulárních úředníků, jestliže jsou občany vysílajícího státu a nemají v přijímajícím státě trvalý pobyt.

4. Vynětí konzulárního úředníka z jurisdikce přijímajícího státu neznamená jeho vynětí z jurisdikce státu vysílajícího.

Článek 40

Vynětí konzulárních zaměstnanců z jurisdikce

1. Konzulární zaměstnanci nepodléhají trestní jurisdikci přijímajícího státu. Občanskoprávní a

správní jurisdikci přijímajícího státu nepodléhají, pokud jde o výkon jejich úředních funkcí.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na občanskoprávní řízení:

- a) vyplývající ze smlouvy uzavřené konzulárním zaměstnancem, kterou výslovně nebo zřejmě nesjednal jakožto zástupce vysílajícího státu, nebo
- b) zahájené třetí stranou v případě škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem.

Článek 41

Povinnost podat svědectví

1. Konzulární úředník není povinen vypovídat jako svědek.

2. Konzulární zaměstnanci nebo členové služebního personálu mohou být vyzváni, aby se dostavili jako svědci během soudního nebo správního řízení. Konzulární zaměstnanec nebo člen služebního personálu nesmí s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku odmítnout podat svědectví.

3. Konzulární zaměstnanci nebo členové služebního personálu nemají povinnost podávat svědectví týkající se věcí spojených s výkonem svých funkcí nebo předkládat úřední korespondenci a dokumenty těchto věcí se týkající.

Článek 42

Vynětí z registrace cizinců a povolení k pobytu

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a předpisy přijímajícího státu, týkajících se registrace cizinců a povolení k pobytu.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahuje na konzulární zaměstnance, kteří nejsou stálými zaměstnanci vysílajícího státu nebo kteří vykonávají soukromé výdělečné povolání v přijímajícím státě, a na jejich rodinné příslušníky.

Článek 43

Vynětí ze sociálního zabezpečení

1. Při zachování ustanovení odstavce 3 tohoto článku jsou členové konzulárního úřadu, pokud jde o služby, které vykonávají pro vysílající stát, a jejich rodinní příslušníci vyňati z ustanovení o sociálním zabezpečení, která platí v přijímajícím státě.

2. Vynětí uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje také na členy soukromého personálu, kteří jsou zaměstnáni jedně u členů konzulárního úřadu, a to za podmínky:

- a) ze nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalý pobyt;
- b) že se na ně vztahují předpisy o sociálním zabezpečení platné ve vysílajícím nebo v třetím státě.

3. Členové konzulárního úřadu zaměstnávající osoby, na které se nevztahuje vynětí uvedené v odstavci 2 tohoto článku, musí plnit povinnosti, které ukládají zaměstnavatelům ustanovení o sociálním zabezpečení přijímajícího státu.

4. Vynětí uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nevylučuje dobrovolnou účast na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm přijímající stát dovoluje.

Článek 44

Osvobození od zdanění

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci jsou v přijímajícím státě osvobozeni od všech daní a poplatků, a to osobních nebo věcných, celostátních, oblastních nebo místních, s výjimkou:

- a) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty do ceny zboží nebo služeb;
- b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu, s výhradou ustanovení článku 33;
- c) pozůstalostních nebo dědických poplatků a poplatků z převodu majetku vybraných přijímajícím státem, s výhradou ustanovení odstavce b) článku 47;
- d) daní a poplatků ze soukromého příjmu, včetně výnosu z kapitálu, který má svůj pramen v přijímajícím státě, a z majetkových daní vztahujících se na investice, vložené do obchodních nebo finančních podniků v přijímajícím státě;
- e) poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;
- f) registračních, soudních, listinných, hypotečních a kolkových poplatků, s výhradou ustanovení článku 33.

2. Členové služebního personálu jsou osvobozeni od daní a poplatků ze mzdy, kterou dostávají za svoje služby.

3. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž mzdy nebo platy nejsou vyňaty z daně z příjmů v přijímajícím státě, musí plnit povinnosti, které zákony a nařízení tohoto státu ukládají zaměstnavatelům v souvislosti s vybíráním daně z příjmů.

Článek 45

Osvobození od celních dávek a prohlídky

1. Přijímající stát bude ve shodě se svými zákony a předpisy povolovat dovoz a poskytovat osvobození ode všech celních dávek, daní a s tím

souvisejících poplatků kromě poplatků za skládování, přepravu a podobné služby:

- a) u předmětů určených pro úřední potřebu konzulárního úřadu;
- b) u předmětů určených pro osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků. Předměty určené pro spotřebu nesmí přesáhnout množství nutné pro přímou spotřebu příslušných osob.

2. Konzulární zaměstnanci budou požívat výsad a osvobození uvedených v odstavci 1 písmeno b) tohoto článku, pokud jde o předměty dovezené v době jejich prvního nástupu k úřadu.

3. Osobní zavazadla doprovázející konzulární úředníky a jejich rodinné příslušníky jsou osvobozena od prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případě, že jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené v odstavci 1 písmeno b) tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákony a předpisy přijímajícího státu nebo na které se vztahují jeho zákony a předpisy o karanténě. Uvedená prohlídka musí být provedena v přítomnosti konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 46

Osvobození od osobních služeb a povinností

Přijímající stát osvobodí členy konzulárního úřadu a jejich rodinné příslušníky ode všech osobních služeb, veškerých veřejných služeb všeho druhu a od vojenských povinností jako jsou rekvizice, vojenské kontribuce a ubytování vojska.

Článek 47

Majetek člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka

Přijímající stát v případě smrti člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka:

- a) povolí vývoz movitého majetku zemřelého s výjimkou majetku, který byl získán v přijímajícím státě a jehož vývoz byl zakázán v době jeho smrti;
- b) nebude vybírat celostátní, oblastní nebo místní pozůstalostní nebo dědické poplatky a poplatky z převodu majetku, pokud jde o movitý majetek, který byl na území přijímajícího státu pouze v důsledku pobytu zemřelého v tomto státě jakožto člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu.

Článek 48

Zvláštní ustanovení o výhodách, výsadách a imunitách

1. Ustanovení této úmluvy o výhodách, výsadách a imunitách se nevztahují na konzulárního

zaměstnance nebo člena služebního personálu, který je občanem přijímajícího státu nebo občanem vysílajícího státu majícím trvalý pobyt v přijímajícím státě nebo občanem třetího státu.

2. Rodinní příslušníci konzulárního zaměstnance nebo člena služebního personálu, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo vysílajícího státu majícími trvalý pobyt v přijímajícím státě nebo občany třetího státu nebo nevykonávají soukromé výdělečné povolání, požívají výsad a imunit, které jsou poskytovány podle této úmluvy konzulárnímu zaměstnanci nebo členu služebního personálu.

3. Přijímající stát bude vykonávat svoji jurisdikci nad osobami uvedenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku tak, aby nezasahoval do výkonu funkcí konzulárního úřadu.

Článek 49

Vzdání se výsad a imunit

1. Vysílající stát se může u členů konzulárního úřadu vzdát kterékoliv výsady a imunity uvedené v této úmluvě. Vzdání se musí být výslovné a s výjimkou ustanovení odstavce 2 tohoto článku musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

2. Jestliže člen konzulárního úřadu zahájí řízení ve věci, ve které by požíval vynětí z jurisdikce soudních a správních orgánů podle článku 39 odstavce 1 nebo článku 40 odstavce 1, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce, pokud jde o žaloby navzájem souvisící s hlavní žalobou.

3. Vzdát se vynětí z jurisdikce ve věcech občanskoprávních nebo správních neznamená vzdát se tím též imunity pokud jde o výkon rozsudku, již je nutno vzdát se zvlášť.

Článek 50

Pojištění proti škodám způsobeným třetím osobám

Dopravní prostředky, jejichž vlastníkem je vysílající stát nebo které jsou užívány k výkonu konzulárních funkcí nebo jejichž vlastníkem je člen konzulárního úřadu nebo jeho rodinní příslušníci, budou v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu pojištěny proti škodám způsobeným třetím osobám.

HLAVA V

Závěrečná ustanovení

Článek 51

Zachovávání zákonů a předpisů přijímajícího státu

1. Bez újmy na výsadách a imunitách všech osob požívajících takových výsad a imunit je je-

jich povinností dbát zákonů a předpisů přijímajícího státu. Mají rovněž povinnost nevměšovat se do vnitřních věcí přijímajícího státu.

2. Přijímající stát zabezpečí ochranu konzulárních místností. Konzulární místnosti mohou být užívány výlučně způsobem slučitelným s povahou a funkcemi konzulárního úřadu.

Článek 52

Výkon konzulárních funkcí diplomatickými misemi

1. Ustanovení této úmluvy se vztahují, pokud to souvislost dovoluje, rovněž na výkon konzulárních funkcí diplomatickými misemi.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených prací v konzulárních odděleních nebo jinak pověřených výkonem konzulárních funkcí mise je nutno oznamovat ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo orgánu určenému tímto ministerstvem.

3. Při výkonu konzulárních funkcí se může diplomatická mise obracet:

a) na místní orgány konzulárního obvodu;

b) na ústřední orgány přijímajícího státu, pokud je to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo příslušnými mezinárodními smlouvami.

4. Výsady a imunity členů diplomatické mise uvedených v odstavci 2 tohoto článku se budou i nadále spravovat pravidly mezinárodního práva týkajícími se diplomatických styků.

Článek 53

Ratifikace

Tato úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Adenu.

Článek 54

Platnost a výpověď

Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin. Zůstane v platnosti až do uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy jedna ze smluvních stran sdělí druhé smluvní straně v písemné formě svůj úmysl úmluvu vypovědět.

Dáno v Praze dne 23. března 1984 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a arabském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou
republiku:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Za
Jemenskou lidovou
demokratickou republiku:

Abdal Azíz Ad-Dalí v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo dopravy**

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb. **výnos ze dne 25. října 1985 čj. 18 268/1985-20, kterým se vydává Předpis L 16 Ochrana životního prostředí, Svazek I Hluk letadel.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1986 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce v Praze.

Zrušují se:

- Předpis L 16 o hluku letadel z 5. ledna 1972 čj. 6 004/72-20 (reg. v částce 16/1972 Sb.),
- Předpis L 4444 Postupy pro letové provozní služby ze dne 25. června 1970 čj. 5396/70-S 20 (reg. v částce 4/1973 Sb.), ve znění výnosů federálního ministerstva dopravy ze dne 23. září 1982 čj. 16 096/82-20, ze dne 2. srpna 1983 čj. 16 025/83-20 a ze dne 28. února 1985 čj. 8 919/85-20.

Distribucí předpisu je pověřeno Řízení letového provozu, letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s Federálním statistickým úřadem podle § 49 nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací, **Změny a doplňky účtové osnovy a směrnic k účtové osnově pro rozpočtové organizace** pod čj. VII/2 - 22 873/1985 ze dne 23. prosince 1985.

Tyto změny a doplňky uveřejnilo federální ministerstvo financí ve Finančním zpravodaji č. 15/1985 s platností od 1. ledna 1986. Tento předpis se týká ústředně řízených rozpočtových organizací, národních výborů a jimi řízených rozpočtových organizací.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 391 odst. 1 písm. a) č. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb., **výnos o poskytování příspěvku státních hospodářských organizací na Účty iniciativy mládeže** ze dne 28. března 1986 čj. IV/2 - 6 396/1986.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1986. Výnos je publikován ve Finančním zpravodaji. Do výnosu lze též nahlédnout na federálním ministerstvu financí v odboru metod řízení a legislativy.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky a po projednání s Ústřední radou odborů **výnos z dubna 1986 čj. V/1 - 7 399/86 o zdaňování odměn členů komplexních racionalizačních brigád a odměn za tematické úkoly.**

Výnosem se stanoví podmínky pro zdaňování odměn paušální sazbou daně ze mzdy ve výši 10 %.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1986. Výnos bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něj nahlédnout v kterékoliv okresní nebo krajské finanční správě.

Federální ministerstvo národní obrany

ruší oznámení o vydání Rozkazu ministra národní obrany č. 5 z 25. května 1969 o zřízení vojenských gymnázií, registrované v částce 24/1969 Sb.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů a federální ministerstvo financí v dohodě se Státní bankou československou **výnos** ze dne 10. března 1986 čj. 514-23628-5119, 240286 **o věrnostních stabilizačních odměnách pracovníků ve vybraných okresech a místech Severočeského a Západočeského kraje.**

Výnos upravuje poskytování věrnostních stabilizačních odměn ve vybraných okresech a místech Severočeského kraje a okresu Sokolov.

Výnos nabývá účinnosti dnem 10. března 1986.

Výnosem se zrušuje výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí a federálního ministerstva financí ze dne 26. března 1982 čj. 31-2109-3120, 100382 o věrnostních stabilizačních odměnách pracovníků ve vybraných okresech a místech Severočeského kraje a Západočeského kraje (reg. v částce 14/1982 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí a federálního ministerstva financí ze dne 18. března 1983 čj. 31-205-3120, 100183 (reg. v částce 16/1983 Sb.).

Výnos byl rozeslán zainteresovaným ústředním orgánům a krajským národním výborům, kde lze do něj nahlédnout.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě se Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů **směrnice** ze dne 20. března 1986 čj. 51-24300-5116 **o rozšíření platnosti směrnic** ze dne 19. července 1983 čj. 314-2472-3118, 130483 **k prohloubení osobní hmotné zainteresovanosti pracovníků na urychlení vědeckotechnického rozvoje.**

Směrnicemi se rozšiřuje rozsah platnosti směrnic ze dne 19. července 1983 čj. 314-2472-3118, 130483 k prohloubení osobní hmotné zainteresovanosti pracovníků na urychlení vědeckotechnického rozvoje (reg. v částce 25/1983 Sb.) na ostatní státní hospodářské organizace a jim nadřazené orgány, na něž se dosud citované směrnice nevztahují.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 20. března 1986.

Směrnice byly zaslány ústředním orgánům a krajským národním výborům, u nichž lze do nich nahlédnout. Směrnice budou uveřejněny ve Zpravodaji federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě se Státní plánovací komisí, Státní komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, federálním ministerstvem financí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR, ministerstvem práce a sociálních věcí SSR, Státní bankou československou a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 5. dubna 1986 čj. 51-21630-5102 **o postupu při usměrňování mzdových prostředků.**

Výnos upravuje jednotný postup při uplatňování některých ustanovení části druhé vyhlášky č. 98/1985 Sb., o usměrňování mzdových prostředků.

Výnos nabývá účinnosti dnem 15. května 1986.

Výnos byl zaslán federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik a krajským národním výborům, u nichž lze do něj nahlédnout. Výnos bude publikován ve Zpravodaji federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 105 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 20/1975 Sb., v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky, ministerstvem zdravotnictví

Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 16. června 1986 čj. F 72-25133-7201-290486 **o dodatkové dovolené pracovníků pracujících při výstavbě integračních akcí ve Svazu sovětských socialistických republik**

Výnos upravuje poskytování dodatkové dovolené pracovníkům, kteří pracují v souvislosti s výstavbou integračních akcí, a to plynovodu Progress, Uralského plynárenského komplexu a těžebního a úpravárenského kombinátu Krivoj Rog ve zdravotně obtížných oblastech Svazu sovětských socialistických republik, kde dochází k výraznému střídání klimatických teplot.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1986.

Výnos byl zaslán federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik a krajským národním výborům a lze do něj nahlédnout na těchto orgánech a na federálním ministerstvu práce a sociálních věcí a ministerstvech práce a sociálních věcí republik.

Výnos bude uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 16. června 1986 čj. F 72-25250-7202-200586 **o poskytování náborových příspěvků v souvislosti s výstavbou integračních akcí ve Svazu sovětských socialistických republik,**

Výnos upravuje poskytování náborových příspěvků v souvislosti s výstavbou integračních akcí ve Svazu sovětských socialistických republik, a to plynovodu Progress, Uralského plynárenského komplexu a těžebního a úpravárenského kombinátu Krivoj Rog. Stanoví výši a podmínky pro poskytování náborových příspěvků pracovníkům získaným pro práci na těchto integračních akcích nábořem prováděným národními výbory a organizacemi zajišťujícími jejich výstavbu, pracovníkům těchto organizací vyslaným na práce na integrační akce a poskytování náborových příspěvků pracovníkům přijatým náhradou za pracovníky vyslané na integrační akce.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1986.

Výnos byl zaslán federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik a krajským národním výborům a lze do něj nahlédnout na těchto orgánech a na federálním ministerstvu práce a sociálních věcí a ministerstvech práce a sociálních věcí republik.

Výnos bude uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě se Státní plánovací komisí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 30. května 1986 čj. 51-25345-5123, 080586 **o odměňování pracovníků vysílaných na akce investiční výstavby na území Svazu sovětských socialistických republik.**

Výnosem se upravuje odměňování pracovníků dodavatelských organizací a jiných účastníků výstavby, vykonávajících a zajišťujících stavební a montážní práce nebo poskytujících sociální, zdravotní, obchodní a obdobné služby a práce na stavbách na území Svazu sovětských socialistických republik podle příslušných mezivládních dohod.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1986. Zrušuje se výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. března 1975 čj. II 3 230 75-7204 o odměňování pracovníků organizací zúčastněných na výstavbě plynovodu Orenburg — západní hranice Svazu sovětských socialistických republik (reg. v částce 14/1975 Sb.) a pro pracovníky, na které se výnos vztahuje, pozbývají platnosti 1. úprava federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 19. dubna 1983 čj. 314-2430-3114, 120483 o odměňování pracovníků na výstavbě centrální úpravárenské základny Užhorod — SSSR, 2. úprava federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 6. srpna 1985 čj. 514-19463-5135 o odměňování pracovníků na výstavbě TUK Krivoj Rog SSSR a 3. úprava federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. listopadu 1985 čj. 514-21666-5123 o odměňování pracovníků podniku Pramen — zásobovací podnik v SSSR.

Výnos byl zaslán federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik a krajským národním výborům, u nichž lze do něj nahlédnout. Do výnosu lze nahlédnout též u federálního ministerstva práce a sociálních věcí. Výnos bude publikován ve Zpravodaji federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 56 a § 20 odst. 2 zákona č. 127/1981 Sb., o vnitřním obchodě, a se zřetelem na ustanovení § 69 odst. 5 vyhlášky č. 113/1985 Sb., o cenách, **směrnici** ze dne 10. března 1986 **pro provádění doprodeje spotřebního zboží**.

Směrnice se vztahuje na organizace oprávněné k provozování obchodní činnosti podle § 13 zákona č. 127/1981 Sb., o vnitřním obchodě.

Směrnice stanovuje podmínky a postup pro zařazování zboží do doprodeje za snížené maloobchodní ceny.

Směrnice nabude účinnosti dnem vyhlášení a je uveřejněna ve Věstníku ministerstva obchodu ČSR v částce 4/1986 pod poř. č. 9.

Dnem vyhlášení pozbuje platnosti směrnice č. 8/1983 Věstníku MO ČSR pro provádění doprodejů spotřebního zboží.

Do směrnice lze nahlédnout na ministerstvu obchodu České socialistické republiky.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, Českou plánovací komisí, ministerstvem financí ČSR a Českou odborovou radou **směrnice** ze dne 6. března 1986 čj. 221-7100 101-13.12.1985 **o postupu při usměrňování mzdových prostředků v organizacích řízených a spravovaných národními výbory**.

Směrnice zabezpečují jednotné uplatňování druhé části vyhlášky č. 98/1985 Sb., o usměrňování mzdových prostředků. Obsahují opatření vyplývající z principů schválených usnesením vlády ČSR č. 254/1984.

Směrnice nahrazují směrnice ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 16. září 1982 čj. 221-7100/60 o postupu při usměrňování mzdových prostředků v organizacích řízených národními výbory, ve znění směrnice ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 3. ledna 1984 čj. 221-7100/2, které byly zrušeny vyhláškou č. 98/1985 Sb., o usměrňování mzdových prostředků. Nároky a povinnosti podle uvedených směrnic vzniklé do 31. 12. 1985 se však posuzují podle nich.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. dubna 1986. Jsou uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí ČSR, řada A, částka 2/1986 a lze do nich nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí ČSR a plánovacích odborech krajských národních výborů a Národního výboru hlavního města Prahy.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků textilního, oděvního a kožedělného průmyslu **výnos** č. 4/1986 ze dne 5. března 1986 **o poskytování odměn v organizacích textilního, oděvního a kožedělného průmyslu v souvislosti s návratem z vojenské základní (náhradní) služby a po uplynutí období péče o dítě**.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. března 1986; bude uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva průmyslu České socialistické republiky č. 2/1986 a lze do něj nahlédnout ve všech organizacích resortu ministerstva průmyslu ČSR.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo **výnos** č. 2/1986 ze dne 10. března 1986, **kterým se mění a doplňuje příloha č. 2 a 3 k výnosu č. 1/1986 ministerstva chemického průmyslu ze dne 15. ledna 1986, kterým se vydávají se-**

znamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám, matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým pracovníkům a

výnos č. 3 1986 ze dne 10. března 1986, kterým se mění a doplňuje příloha č. 2 a 3 k výnosu ministerstva průmyslu ČSR č. 3/1969, kterým se vydávají seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám a matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým pracovníkům v oborech spotřebního průmyslu.

Oba výnosy nabývají účinnosti dnem vydání; lze do nich nahlédnout na ministerstvu průmyslu ČSR, na generálních ředitelstvích VHJ resortu a na ředitelstvích organizací přímo řízených ministerstvem průmyslu ČSR.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 101 písm. b) zákona České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu a podle § 101 písm. d) téhož zákona po projednání s federálním ministerstvem národní obrany a federálním ministerstvem vnitra **směrnice ze dne 17. června 1986 čj. KM-203/P-86, kterými se podrobněji upravují některé pracovněprávní vztahy a hodnosti příslušníků Sboru požární ochrany.**

Směrnice upravují zejména podmínky pro přijetí do Sboru požární ochrany, udělování odměn, ukládání kárných opatření, poskytování náhradního volna a výkon služby příslušníků Sboru požární ochrany; směrnice dále upravují podrobnosti o hodnostech příslušníků Sboru požární ochrany.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1986.

Směrnice budou uveřejněny v Ústředním věstníku České socialistické republiky; lze do nich nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky, hlavní správě Sboru požární ochrany ministerstva vnitra ČSR a na krajských a okresních správách Sboru požární ochrany.

Ministerstvo financí Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a so Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov štátnych orgánov, peňažníctva a zahraničného obchodu **úpravu z 20. marca 1986 č. 131/350/1986, ktorou sa mení a dopĺňa úprava Ministerstva financií Slovenskej socialistickej republiky č. 131/1617/1985 z 29. decembra 1985 o odmeňovaní technicko-hospodárskych pracovníkov Slovenskej štátnej sporiteľne a Slovenskej štátnej poisťovne** registrovaná v čiastke 2/1986 Zb.

Úprava nadobudne účinnosť 1. májom 1986.

Do úpravy možno nazrieť na Ministerstve financií Slovenskej socialistickej republiky a na generálnych riaditeľstvách a oblastných závodoch Slovenskej štátnej sporiteľne a Slovenskej štátnej poisťovne.

Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov dopravy a cestného hospodárstva **úpravu z 3. apríla 1986 č. SD-1638/1986-4, ktorou sa mení a dopĺňa úprava Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 1. júla 1982 č. SD-3233/82-4 o odmeňovaní robotníkov v organizáciách dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárstva.**

Úpravou sa menia ustanovenia o príplatkoch za prácu v odpoľudňajších smenách a v nočných smenách, upravuje príplatok za deňové smeny a dopĺňajú a upravujú sa doterajšie prílohy úpravy.

Úprava nadobúda účinnosť 1. júnom 1986. Bude uverejnená v Dopravnom spravodajcovi a možno do nej nazrieť na odboroch dopravy krajských a okresných národných výborov.

Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 100 písm. b) a d) zákona Slovenskej národnej rady č. 126/1985 Zb. o požiarnej ochrane po dohode s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov štátnych orgánov, peňažníctva a zahraničného obchodu a po prerokovaní s Federálnym ministerstvom národnej obrany a Federálnym ministerstvom vnútra **úpravu z 29. mája 1986 č. SE-31-65/2-86, ktorou sa podrobnejšie upravujú niektoré pracovnoprávne vzťahy a hodnosti príslušníkov Zboru požiarnej ochrany.**

Úprava podrobnejšie určuje najmä podmienky pre prijatie uchádzačov do Zboru požiarnej ochrany, možnosť udelenia výnimky z podmienky vzdelania týchto uchádzačov, právomoc náčelníkov a veliteľov Zboru požiarnej ochrany pri udeľovaní odmiern a ukladaní kárnych opatrení a pracovný čas príslušníkov Zboru požiarnej ochrany. Úprava ďalej obsahuje podrobnosti o vymenúvaní a povyšovaní do hodností príslušníkov Zboru požiarnej ochrany, ako aj niektoré otázky konania vo veciach hodností.

Úprava nadobúda účinnosť 1. júlom 1986.

Do úpravy možno nazrieť na Ministerstve vnútra Slovenskej socialistickej republiky, krajských národných výboroch a okresných národných výboroch. Úprava bude publikovaná v Ústrednom vestníku Slovenskej socialistickej republiky.

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, a v souladu s § 6 odst. 2 vyhl. č. 47/1985 Sb., o jednotné soustavě národohospodářských ukazatelů, **výnos ze dne 21. 2. 1986 (č. VK 561/86), kterým se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům „14 VO“ za úsek vnitřní obchod a veřejné stravování a metodické listy ukazatelů k nim připojené.** V souvislosti s metodickým zpřesněním vykazování a s odstraněním tiskových závad se mění a doplňují směrnice ke státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „14 VO“ za úsek vnitřního obchodu a veřejného stravování, platné od 1. 1. 1986 a schválené 28. 6. 1985 pod č. Vk 240/86 včetně přílohy k směrnicím 14 VO „Seznam zboží pro celostátní vykazování ve vnitřním obchodě“ způsobem uvedeným v dalších článcích tohoto výnosu.

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. 3. 1986 a byl publikován pod poř. č. 2 v částce 3—4/1986 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.